מחשבת יחזקאל
MACHSHEVES YECHEZKEL
TORAH OF RAV HARTMAN

מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

בכורות מג

עניין: מום בכהנים

קהלת יעקב ערך מום

ב' עניין מום מה שנמסר לו מצד גשמי ומה נכך, לך העניין בחיצרים הגשמיים על ידס גילוי חור הנשמה, וכשיש חצרים כגון חצרי הפה מתגלה חור הנשמה על ידי דיבור, וכן חצרי האוזן מגליס כוחות הנפשי על ידי השמיעה, לחנס כשחסר חצר חזי הנשמה היה מתגלית, ועל כן חוס לחשי תיבות חוסתר ונעלס מחוד.

מהר"ל דרך חיים פ"ד מי"ג

והנה כתר כהונה שנתן הש"י לישראל הוא כנגד מה שבאדם קדושה בגוף.

ולפיכך המומים פוסלין בכהנים ולמה המומים פוסלים בכהנים וזה מפני כי הכהן יש לו קדושת הגוף, וכאשר יש מום בגוף פסול לעבוד'. ומזה תבין מ"ש בכתובות (ע"ב, ב') שכל המומין שפוסלין בכהנים פוסלין בנשים ומה ענינם יחד, אבל פירוש כי היא האשה גם כן גופנית יותר מן האיש כי האיש דומה לנפש שהוא מושל כדכתיב (בראשית ג') והוא ימשול בך והאשה דומה לגוף, ולכך כל המומין הפוסלים בכהנים פוסלין בנשים.

אמנם ראוי לך להבין דבר זה שאמרנו כי יש לכהנים קדושת הגוף, שהכוונה בזה שהגוף שלהם נמשך ממדריג' עליונה אלהית, כי גם לגוף האדם יש מדריג' עליונה כאשר תדע ותבין מן רמ"ח אברים של אדם, והכהן שהיה כהן צדק ראשון הוא אברהם אבינו ואמר הכתוב עליו (תהלים ק"י) אתה כהן לעולם ומספרו רמ"ח כמספר אברי האדם, וכל אלו דברים מופלגים בחכמה ואין להאריך.

שם משמואל צו תרע"ג

וכל מנחת כהן כליל תהי' לא תאכל. יש ליתן טעם בזה, דהנה כ"ק אבי אדומו"ר זצללה"ה הגיד הטעם דכהנים צריכים בגדים ואם אין בגדיהם עליהם אין כהונתם עליהם, ולויים אינם צריכים לבגדים, ואמר כי הכהנים באשר הם פנימיים ועבודתם בחשאי צריכים בגדים לכיסוי הפנימיות כמו שכל דבר פנימי צריך כיסוי, וכן הנשמה כשבאה לזה העולם צריכה לכיסוי שהוא הגוף, וכן מלאך כשנשתלח לזה העולם צריך ללבוש גופני, אבל לויים שעבודתם בהתגלות בשיר ובקול אינם צריכים לכיסוי, עכת"ד. והנה הא דלא סגי לכהן הכיסוי כמו לכל נשמה דהיינו הגוף, מוכרחים לומר דגם גופו קנה מדרגה פנימית ע"כ גם גופו צריך לכיסוי הבגדים, וכן מוכח מדברי המהר"ל שפירש בשם אהרן שאותיותיו הן פנימיות ה"א היא אמצע היחידות, רי"ש אמצע המאות, נו"ן אמצע העשיריות, והאל"ף היא אלופו של עולם המאיר בו. והנה שם של אדם איננו לנשמה לבדה רק בהצטרפה עם הגוף ונפש, והראי' הנשמות המגולגלות ער ואונן נקרא אח"כ שמם פרץ וזרח, מחלון נקרא אח"כ עובד. ובאשר שמו של אהרן מורה על פנימיות מוכח שגם גופו זכה למדרגה פנימית, וע"כ זכה לזרעו אחריו ברית כהונת עולם אף שהזרע מתיחס ביותר לגוף, וכבר

דרך מצוותיך לבעל הצמח צדק עמ' לא

(פ' אמור) **שלא** יכנס כהן בע"מ להיכל ולמזבח (רע"ז) שנאמר אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו (ויקרא כ"א כ"ג) ועוד באו שני לאוין בעבודת בע"מ קבוע ועובר כמ"ש החינוך (סי' רע"ו ער"ה), ובשרשי מצוה שם כתוב שיש רמז לשלימות צורתו לענינים כו'. ולהבין שרש ענין הרחקת בעלי מומין מן העבודה והיתרם באכילתם בשר ק"ק והמורם מקדשים קלים כדכתיב לעיל מיני' לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל (ויקרא כ"א כ"ב) וכדפירש"י וכן שנינו בר"פ י"ב דזבחים במשנה (א') בעלי מומים בין בעלי מומים קבועים ובין בעלי מומים עוברים חולקים ואוכלים אבל לא מקריבין, והרי אכילת הכהנים היא כפרה לבעלים כידוע: יש להקדים מאמר הרשב"י בפ' וישב קפ"א ע"א ע"פ זה

ועתה ית' הטעם דאל הפרכת לא יבא שהוזהר הבעל מום מליכנס להיכל ולמזבח הגם שר' שמעון לא ביאר הטעם לזה אלא שסמך על שממילא מובן הענין לפי ההקדמה שהקדים, והוא כי מודעת זאת כי בהיכל הי' גלוי אא"ס בחיצונית עד שראו בעיני ראי' כמ"ש וירא כבוד ה' כו' (ויקרא ט' כ"ג) וירא כל העם כו' (שם ט' כ"ד) וכן במזבח הי' יורד אש שלמעלה כמ"ש ותצא אש מלפני ה' (שם), ולכן הוזהר הבעל מום בל"ת של תורה ליכנס לשם להיות כי גופו נפגם עכ"פ מחיצוני' אע"פ שפנימיותו קדוש אסור לו ליכנס לשם ולהראות פגימתו כדי שלא יפגום ח"ו גם גילוי אלקות שבשם כיון שהגלוי הוא ג"כ בחיצונית ממש, ואותו הגילוי א"צ להיות נפגם ח"ו כי הוא גלוי אלקותו ית' ממש שהגלוי הזה מגיע גם בחיצונית לראיית העין ויכול להיות נפגם ח"ו כשיכנס שם בע"מ שפגמו החיצוני' גופו, אבל לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל (ויקרא כ"א כ"ב) להיות כי בפנימיותו לא נפגם כלל ושלם הוא בתכלית וענין אכילת הקדשים תלוי בפנימית (שהרי בחיצוני' אין ניכר הקדושה עליהם רק שהענין תלוי בפנימיות) האדם כשהוא שלם אזי יכול להעלות את הקדשים כי סוד